

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.235 van 10 juli 2012
in de zaak A. 189.523/XII-5540**

In zake: Veerle SCHAUTTEET
 woonplaats kiezend te 9950 Waarschoot
 Guido Gezellelaan 2 A/202

tegen:

de HOGESCHOOL GENT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Dirk Lindemans en Frank Judo
kantoor houdend te 1000 Brussel
Keizerslaan 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij:

Else DENEYS
woonplaats kiezend te 9840 De Pinte
Berkenlaan 32

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 30 augustus 2008, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing van de Hogeschool Gent, op 2 juli 2008 genomen door de Raad van Bestuur, betreffende de bevorderingen naar het ambt van hoofdlector voor de personeelsleden verbonden aan het Departement Bedrijfsmanagement Mercator, volgens dewelke [Veerle Schautteet] niet is bevorderd tot hoofdlector” en van “de impliciete weigering om de titels en verdiensten van [Veerle Schautteet] in aanmerking te nemen”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Else Deneys heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 10 oktober 2011. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 juni 2012.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Verzoekster, die verschijnt, en advocaat Aube Wirtgen, die *loco* advocaat Dirk Lindemans verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoekster is voltijds lector aan de Hogeschool Gent, departement Bedrijfsmanagement Mercator.

3.2. Op 4 juli 2007 approuveert de raad van bestuur van de Hogeschool Gent een reglement inzake bevordering van onderwijzend personeel voor het kalenderjaar 2007 (hierna: het reglement).

Blijkens de toelichting bij de beslissing van de raad van bestuur, gaat het om een eenmalige bevorderingsoproep “[in] afwachting van de uitbouw van een nieuw loopbaanbeleid voor het onderwijzend personeel”. Er wordt enkel bevorderd in de ambten van hoofdpraktijklector, hoofdlector en hoofddocent.

Voor het departement Bedrijfsmanagement Mercator wordt het maximum aantal te bevorderen personeelsleden, uitgedrukt in voltijdse equivalenten (VTE), bepaald op één hoofdpraktijklector en twintig hoofdlectoren.

Onder andere verzoekster is kandidaat voor de bevordering tot hoofdlector.

In totaal worden vijfenveertig kandidaturen ingediend voor de bevordering tot hoofdlector.

3.3. In een verslag van 17 januari 2007 evalueert de departementale bevorderingscommissie de verschillende kandidaten aan de hand van de zes in het reglement vooropgestelde beoordelingscriteria en de bijbehorende toetsingselementen. Die criteria zijn de volgende:

1. kwaliteit en kwantiteit van bijdragen aan onderwijs
2. kwaliteit en kwantiteit van bijdragen aan onderzoek of dienstverlening
3. samenwerking en teamprestaties
4. intern ondernemerschap
5. externe zichtbaarheid
6. coachend leermeester- en leiderschap.

De beoordeling door de departementale bevorderingscommissie geeft aanleiding, nog steeds overeenkomstig het reglement, tot de toekenning van één van de volgende appreciaties voor ieder criterium: “zeer goed”, “goed”, “voldoende” en “onvoldoende”.

Finaal brengt die beoordeling de departementale bevorderingscommissie ertoe de departementsraad te adviseren de kandidaten “geschikt” of “nog niet geschikt” voor bevordering te beschouwen.

Overeenkomstig artikel 7, § 2, van het reglement is de nodige en voldoende voorwaarde om “geschikt” te worden bevonden, voor alle criteria minstens een appreciatie “voldoende” te hebben behaald. Overeenkomstig datzelfde artikel, kunnen kandidaten die voor maximaal twee criteria de appreciatie “onvoldoende” hebben gekregen, toch “geschikt voor bevordering” worden bevonden, al moet dit dan wel worden gemotiveerd en moeten zij op minstens twee van de andere criteria een appreciatie “goed” of “zeer goed” hebben behaald.

3.4. Verzoekster krijgt van de departementale bevorderingscommissie eenmaal de appreciatie “goed” (criterium 1), tweemaal de appreciatie “voldoende” (criteria 3 en 6) en driemaal de appreciatie “onvoldoende” (criteria 2, 4 en 5).

De departementale bevorderingscommissie besluit:

“Mevrouw Veerle Schautteet voldoet niet aan de nodige en voldoende voorwaarde om geschikt bevonden te worden voor bevordering tot hoofdlector aangezien zij niet op alle criteria minstens een appreciatie ‘voldoende’ heeft behaald. Zij heeft voor 3 criteria een appreciatie ‘onvoldoende’ bekomen.

De bevorderingscommissie geeft bij consensus als conclusie het oordeel dat mevrouw Veerle Schautteet ‘nog niet geschikt’ is voor bevordering.”

Zestien andere kandidaten worden voorgesteld om wel “geschikt voor bevordering” te worden geacht.

Op 24 januari 2008 beslist de departementsraad unaniem om het advies van de departementale bevorderingscommissie te volgen.

3.5. Verzoekster dient bij schrijven van 1 februari 2008 het zogenaamde “willig” beroep in, voorgeschreven en aldus benoemd in artikel 10 van het reglement; zij wordt overeenkomstig het reglement op 6 maart 2008 gehoord.

Op de hoorzitting legt verzoekster een schriftelijke nota met haar opmerkingen neer.

Op 29 mei 2008 beslist de departementsraad de toegekende appreciaties te behouden en verzoekster “nog niet geschikt” voor bevordering te bevinden.

Twintig andere kandidaten worden voorgesteld om wel “geschikt voor bevordering” te worden geacht.

3.6. Op 2 juli 2008 volgt de raad van bestuur van de Hogeschool Gent het departementaal voorstel tot bevordering en bevordert hij twintig lectoren, waaronder Else Deneys, tot hoofdlector. Verzoekster wordt niet bevorderd.

3.7. Een tegen dezelfde beslissing, door een andere teleurgestelde kandidaat ingediend annulatieberoep is door de Raad van State verworpen bij arrest nr. 214.218 van 28 juni 2011 inzake Dirks.

IV. Nadere omschrijving van het voorwerp van het beroep

4.1. Het bevorderingsreglement van 4 juli 2007 bepaalt dat voor het departement Bedrijfsmanagement Mercator tot een maximum van twintig VTE tot hoofdlector kan worden bevorderd. Met de bestreden beslissing van 2 juli 2008 bevordert de raad van bestuur twintig personeelsleden maar die bevorderingen omhelzen slechts 18,1 VTE omdat enkele bevorderde personeelsleden slechts deeltijds titularis zijn van het ambt lector.

Daaruit volgt dat er nog bevorderingen mogelijk waren tot hoofdlector voor 1,9 VTE. Zoals verzoekster ten overvloede bevestigt in haar laatste memorie, komt zij tegen de bestreden beslissing enkel op in de mate waar-

in zij niet is bevorderd tot hoofdlector, en bestrijdt zij niet de bevordering van haar collega's.

4.2. Verzoekster vecht niet enkel de weigering aan die haar een bevordering ontzegt, welke blijkt uit de beslissing van 2 juli 2008. Zij vordert daarenboven ook de nietigverklaring van “de impliciete weigering om de titels en verdiensten van verzoekende partij in aanmerking te nemen”.

Een zodanige weigeringsbeslissing is als afzonderlijk aanvechtbare administratieve rechtshandeling onbestaande. Zoals uit de stukken van het administratief dossier blijkt, zijn de aanspraken van verzoekster immers wel degelijk onderzocht, ook al leverde dit onderzoek niet het door verzoekster gewenste resultaat op. Dit laatste houdt evenwel verband met de vernietigingsgronden die verzoekster kan aanvoeren tegen de weigering om haar te bevorderen en, meer bepaald, tegen de vermeend ondeugdelijke motivering ervan.

4.3. Gelet op wat voorafgaat, moet het ontvankelijk bestreden voorwerp van het beroep worden begrepen als de in de beslissing van 2 juli 2008 van de raad van bestuur van de Hogeschool Gent besloten weigering om verzoekster tot hoofdlector te bevorderen.

V. Ontvankelijkheid van de tussenkomst

5. Gelet op de voormelde vaststellingen zijn de twintig bevorderde collega's van verzoekster geen belanghebbenden in de voorliggende zaak, aangezien hun bevordering niet is aangevochten.

Luidens artikel 21*bis*, §1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, is de mogelijkheid tot tussenkomst voorbehouden aan “personen die belang hebben bij de beslechting van de zaak”.

Derhalve is het verzoek tot tussenkomst van Else Deneys niet ontvankelijk.

VI. Onderzoek van de middelen

6. Verzoekster voert vier middelen aan.

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

7. In het eerste middel voert verzoekster de schending aan van het “reglement bevorderingen onderwijzend personeel 2007”.

Verzoekster splitst het middel op in drie onderdelen, woordelijk identiek aan de drie middelonderdelen van het eerste middel dat is aangevoerd in de zaak Dirks die is beslecht bij het arrest nr. 214.218.

Samengevat, betoogt verzoekster in het eerste middelonderdeel “dat de oriënterende en niet-limitatieve toetsingselementen uit het reglement bevorderingen onderwijzend personeel 2007 wél als limitatief zijn opgesomd, hetgeen nu net niet was bedoeld door het betreffende reglement”, dat hierdoor “geen ruimte gelaten [is] voor andere elementen die kunnen worden begrepen onder de criteria maar niet nadrukkelijk zijn opgesomd onder de voorbeelden van de te toetsen aspecten, [zodat] de kandidaten niet langer ‘alle elementen en argumenten’ [kunnen] aanhalen teneinde aan te tonen dat zij aan de criteria voor bevordering voldoen; zij zijn daarentegen volgens de visie van de departementale bevorderingscommissie strikt gebonden door de expliciet weergegeven toetsingselementen”.

In het tweede middelonderdeel heet het reglement geschonden omdat de bevorderingscommissie “andere en eigenstandig vergaarde informatie in rekening heeft gebracht door kennis te nemen van de recente studentenbevragingen en de aan de kandidaten toegewezen takenpakketten van de laatste vijf jaar”.

In het derde middelonderdeel voert verzoekster aan dat de beoordelingscommissie ten onrechte rekening heeft gehouden “met de volgende factoren: [...] de missie van de hogeschool Gent (B/RvB/2007/AB/0042) [en] de opleidingen van het departement bedrijfsmanagement Mercator”.

Beoordeling

8. Net zo min als in de zaak Dirks, kan het middel thans de Raad overtuigen tot de gevraagde nietigverklaring over te gaan.

9.1. Het bevorderingsreglement bepaalt zes beoordelingscriteria en somt voor elk criterium een aantal toetsingselementen op. Dat die toetsingselementen, zoals omschreven in artikel 6, § 3, van het bevorderingsreglement van 4 juli 2007 niet limitatief zijn, wordt niet betwist.

De enkele omstandigheid dat de departementale beoordelingscommissie zich in haar verslag - mogelijk zelfs strikt - heeft gehouden aan die niet-limitatieve toetsingselementen, bij wijze van voorbeeld opgesomd in het bevorderingsreglement, betekent evenwel op zich niet dat die werkwijze onwettig zou zijn. Het komt de beoordelingscommissie toe de dossiers aan de beoordelingscriteria te toetsen, waarbij zij over een -ruime- discretionaire bevoegdheid beschikt, ook wat de toetsingselementen betreft.

9.2. In die zin kan de repliek van verwerende partij worden bijgevalen waar zij stelt dat er slechts sprake zou zijn van een schending van artikel 6, § 3, van het reglement, wanneer zij zou hebben geweigerd te toetsen aan relevante toetsingselementen, op basis van het argument dat deze niet zijn opgesomd in het genoemd artikel.

Het staat bijgevolg aan verzoekster om concreet aan te geven in welke mate zij bijkomende toetsingselementen heeft aangeleverd, die onterecht niet of niet in voldoende mate door de bevorderingscommissie werden geapprecieerd.

Verzoekster zet in het inleidend verzoekschrift echter niet uiteen welke bijkomende (toetsings)elementen zij zou hebben opgenomen in haar dossier die vervolgens door de bevorderingscommissie niet de gewenste aandacht hebben gekregen.

Wat verzoekster in het eerste onderdeel van het middel oorspronkelijk aanvoert, is dan ook niet meer dan een blote bewering.

9.3. Verzoekster tracht in de memorie van wederantwoord haar stelling meer concreet te “verduidelijken”. Zij brengt deze verduidelijking aan voor wat de beoordeling van de criteria “kwaliteit en kwantiteit van bijdragen aan onderzoek of dienstverlening”, “intern ondernemerschap” en “externe zichtbaarheid” betreft.

Krachtens artikel 2, § 1, 3°, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, dient evenwel reeds het inleidend verzoekschrift tot nietigverklaring onder meer een uiteenzetting van de middelen te bevatten, dit wil zeggen een voldoende duidelijke uiteenzetting van de geschonden geachte rechtsregels of rechtsbeginselen, maar ook van de wijze waarop die schending zich concreet heeft voorgedaan.

Een grief die té vaag geformuleerd is in het inleidend verzoekschrift, kan niet worden bijgesteld door een breedvoerige uiteenzetting van het middel in de memorie van wederantwoord of in de laatste memorie. Dit toelaten staat elk doeltreffend verweer in de weg vanwege verwerende partij op het ogenblik van en in het geëigende processtuk, namelijk de memorie van antwoord, dat door het procedurereglement daarvoor is voorzien. Daarom moet het verzoekschrift naar eis van het algemeen procedurereglement de middelen bevatten. Er bestaat net zoals in de zaak Dirks ook in de voorliggende zaak geen reden om van dit principe af te wijken, aangezien verzoekster het alsnog in de memorie van wederantwoord aangevoerde betoog aangaande de door de beoordelende instantie beweerdelijk genegeerde (toetsings)elementen reeds in dat verzoekschrift had kunnen -en dus moeten- uitschrijven. Aan verzoekster waren immers reeds op het ogenblik van het indienen van het beroep de nodige stukken bekend, waaronder

het advies van de departementale bevorderingscommissie met de beoordeling van haar dossier per criterium (stuk nr. 6 bij haar inleidend verzoekschrift) en het verslag van de departementsraad van 29 mei 2008 (stuk nr. 8 bij haar inleidend verzoekschrift), waarin haar “willig” beroep wordt beoordeeld en waarin op uitgebreide wijze per criterium de toetsingselementen worden opgesomd, de door haar aangebrachte elementen van haar bevorderingsdossier worden weergegeven, als ook de motivering voor de toegekende score in het advies van de departementale bevorderingscommissie, de elementen van haar beroep en de motivering van de behandeling en conclusie van dit beroep.

De in de memorie van wederantwoord voor het eerst ontwikkelde verduidelijking is dan ook laattijdig en bijgevolg onontvankelijk.

9.4. Voorgaande vaststellingen volstaan om het eerste onderdeel af te wijzen.

10.1. Verwerende partij stelt met betrekking tot het tweede middel-onderdeel vooreerst terecht dat het aspect “uitkomst van studentenbevragingen” expliciet als toetsingselement opgenomen is in het reglement, namelijk onder criterium 1, “kwaliteit en kwantiteit van bijdragen aan onderwijs”. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat het bevorderingsreglement geen ruimte zou laten om van die informatie inzage te nemen en ze in rekening te brengen.

10.2. Wat voorts het aspect “de aan de kandidaten toegewezen takenpakketten van de laatste vijf jaar” betreft, geeft verzoekster in het inleidend verzoekschrift niet aan welke weerslag dit gegeven kon hebben op de beoordeling van haar dossier. Verzoekster toont niet aan in welke mate de beoordeling van dat aspect haar heeft benadeeld, noch hoe de inschatting van haar dossier door de beoordelende overheid daardoor werd beïnvloed.

Naast de vaststelling dat verzoekster pas voor het eerst in de memorie van wederantwoord aanvoert dat door “enkel haar taakstellingen over de laatste vijf jaar van haar carrière te beoordelen” ernstig afbreuk wordt gedaan aan haar ervaring en anciënniteit, dient te worden vastgesteld dat verzoekster nog steeds niet *in concreto* aantoont aan welke ervaring en anciënniteit die bij de be-

oordeling van de zes criteria in haar voordeel zou spelen, de beoordelende overheid zou zijn voorbijgegaan. Het feit dat de beoordelende overheid beslist om “ook” inzage te nemen van het recente takenpakket, betekent overigens niet dat met de vroegere ervaring en anciënniteit die verzoekster zou hebben aangebracht in haar dossier géén rekening is gehouden.

Waar verzoekster in de memorie van wederantwoord stelt dat ervaring en anciënniteit volgens de rechtsleer en de rechtspraak van de Raad van State “twee medebepalende beoordelingscriteria” zijn, geeft zij aan haar oorspronkelijke kritiek daarenboven een andere wending die zij reeds in het inleidend verzoekschrift kon aanbrengen. Dergelijke aanvulling kan niet op ontvankelijke wijze voor het eerst in de memorie van wederantwoord worden aangebracht.

10.3. Het tweede onderdeel van het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

11.1. Wat het derde onderdeel betreft is, zoals de Raad van State in het meer vermelde arrest Dirks reeds vaststelde, de tweede door de bevorderingscommissie gehanteerde “factor” (de “missie” van de Hogeschool Gent) niets meer dan een concretisering van de in de eerste “factor” vermelde “strategische doelstellingen” van verwerende partij. Wat de derde “factor” betreft, toont verzoekster niet aan dat zij benadeeld is door het feit dat haar dossier werd beoordeeld “in functie van de opleidingen van het departement Bedrijfsmanagement Mercator”.

Het is zelfs inherent aan een bevordering als deze dat de hogeschool de vooropgestelde bevorderingscriteria toepast in functie van de opleidingen van het departement waarvoor de bevorderde zal worden ingezet. Net het tegenovergestelde zou vragen oproepen.

11.2. Ook het derde middelonderdeel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

12. Verzoekster ontleent een tweede middel aan de schending van het motiveringsbeginsel. In haar uiteenzetting betreft zij de aangevoerde schending op de motivering die de departementsraad in het verslag van 29 mei 2008 geeft voor de beoordeling van het vierde criterium en het vijfde criterium.

Wat het vierde criterium (intern ondernemerschap) betreft, waarvoor zij “onvoldoende” behaalt, voert zij aan dat geen rekening wordt gehouden met het argument dat zij “meermaals bij de initiatiefnemers was om de uitbouw van nieuwe opties/afstudeerrichtingen binnen het Departement te ontwikkelen en op punt te zetten (o.a. opties Rechtspraak en Financie- en verzekeringswezen)”. Volgens haar heeft de departementsraad “dit ene positieve en doorslaggevende argument net niet becommentarieerd”.

Wat het vijfde criterium (externe zichtbaarheid) betreft, waarvoor zij eveneens “onvoldoende” behaalt, verwijst zij naar haar vele contacten “met de wereld van de advocatuur, inzonderheid contacten met verzekeringsmaatschappijen en makelaars” die wel door de departementsraad worden vermeld. Ten onrechte evenwel wordt geoordeeld dat zij “niet verduidelijkt op welke wijze één en ander een goed onderhouden netwerk met de beroepswereld uitmaakt en derhalve gunstige effecten ressorteert”.

Beoordeling

Ontvankelijkheid van het middel

13. Verwerende partij betwist ten onrechte de ontvankelijkheid van het tweede middel.

Uit een eenvoudige lezing van het middel blijkt dat verzoekster een schending van de materiële-motiveringsplicht aanvoert. De *exceptio obscuri libelli* kan niet worden aangenomen.

De exceptie gesteund op een gebrek aan belang bij het middel kan evenmin worden aangenomen.

Artikel 7, § 2, van het reglement bepaalt:

“De nodige en voldoende voorwaarde om ‘geschikt’ bevonden te worden is voldaan indien voor alle criteria minstens een appreciatie ‘voldoende’ wordt behaald. Het personeelslid dat voor maximaal 2 van de criteria een appreciatie ‘onvoldoende’ heeft bekomen, kan gemotiveerd ‘geschikt’ worden bevonden op voorwaarde dat voor minstens 2 van de andere criteria een appreciatie ‘goed’ of ‘zeer goed’ wordt behaald.”

In het licht van deze “compensatieregel” volstaat het dat verzoekster met betrekking tot één van de drie beoordelingen “onvoldoende” een gegrond wettigheidsbezwaar aanbrengt, waardoor zij de kans verwerft bij een nieuwe beoordeling voor dat criterium de score “goed” te behalen.

Beoordeling van het vierde criterium

14.1. In haar kandidaatstellingsdossier argumenteerde verzoekster over haar verdiensten met betrekking tot het vierde criterium als volgt:

“Ik heb een constructieve bijdrage geleverd aan de uitbouw van nieuwe opties binnen het departement BBME, zoals voorstellen en adviezen formuleren bij de oprichting van de optie Rechtspraktijk. Bij de oprichting van de optie Financie- en Verzekeringswezen heb ik vrijwillig een aantal beroepsgerichte vakken opgenomen. Ik heb in het eerste jaar het vak verzekeringrecht, in het 2^o jaar het vak Verzekeringen Burgerlijke Aansprakelijkheid en in het 3^o jaar het vak Arbeidsongevallen gedoceerd.”

In haar “willig” beroep voegde zij hieraan toe:

“- Ik leverde een constructieve bijdrage aan de uitbouw van nieuwe opties binnen het departement BBME bij de oprichting van de optie rechtspraktijk;

- Bij de oprichting van de nieuwe optie Financie- en Verzekeringswezen (dep. BBME) had het departement problemen met het doceren van de beroepsgerichte vakken. Niettegenstaande mijn toen zware lesopdracht eveneens in het departement Technologie heb ik toen vrijwillig voorge-

steld om 3 nieuwe beroepsgerichte vakken (verzekeringsrecht, verzekeringen burgerlijke aansprakelijkheid, arbeidsongevallen) te doceren.”

14.2. In het verslag van 29 mei 2008 worden op uitgebreide wijze voor het vierde criterium de toetsingselementen opgesomd, de elementen uit het kandidaatstellingsdossier weergegeven, alsook de motivering voor de toegekende score van de departementale bevorderingscommissie en de elementen van het beroep. De departementsraad motiveert en besluit als volgt:

“De departementsraad is van oordeel, na bespreking van de aangehaalde elementen, dat mevrouw Schautteet niet aantoonbaar activiteiten op vakgebied of op departementsniveau te stimuleren of initiëren. Zo is het vervangen van een zieke collega lovenswaardig maar kan het niet worden omschreven als het stimuleren of initiëren van activiteiten op vakgebied of op departementsniveau. Het aanvaarden van onderwijsopdrachten en het voorbereiden van nieuwe onderwijsopdrachten zijn eveneens deel van de onderwijsopdracht van onderwijzend personeel en zij zijn evenmin voorbeelden van het stimuleren of initiëren op vakgebied of op departementsniveau.

Mevrouw Schautteet toont niet aan initiatieven te nemen op beleidsniveau. Zij heeft een grondige kennis van de organisatie, maar toont in het dossier niet aan welke beleidslijnen ze mee heeft bepaald voor de eigen groep (bv. vakgroep, opleiding, ...) en of welke initiatieven die ze op departementaal beleidsniveau heeft genomen. Zij geeft niet aan in welke domeinen ze beleidsdenkend actief is geweest of is.

Wat betreft de activiteiten van mevrouw Schautteet in het kader van HOC en DOC oordeelt de departementsraad dat mevrouw Schautteet niet aangeeft op welke manier dit lidmaatschap de toetsingselementen staft of welke resultaten dit heeft. De departementsraad is van oordeel dat het louter feit dat een medezeggenschapsorgaan decretaal verplicht is, en dat dit orgaan bepaalde adviezen kan geven, en dat dergelijke adviezen tot concrete acties zouden hebben geleid, niet aantoonbaar dat de kandidaat zelf als lid van dergelijk orgaan deze activiteiten stimuleert en/of initieert; visie op het beleid of beleidsdenkend is of initiatief neemt op beleidsniveau. De departementsraad is van oordeel dat dergelijke zaken niet zijn aangetoond in het dossier, met andere woorden, staft het louter lidmaatschap van een medezeggenschapsorgaan of een departementsraad de toetsingselementen op zichzelf niet.

De departementsraad oordeelt dat het beroep ongegrond is, de toegekende score gemotiveerd is en dat na behandeling van de elementen van het beroep geen wijziging van de score zich opdringt. De departementsraad behoudt derhalve de appreciatie ‘Onvoldoende’ aangezien mevrouw Schautteet geen intern ondernemerschap aantoonbaar, noch aantoonbaar beleidsdenkend op te treden.”

14.3. Binnen het raam van dit beoordelingscriterium moet de departementsraad nagaan of de kandidaat activiteiten stimuleert of initieert op vakgebied en departementsniveau, visie heeft op het beleid van de eigen groep en beleidsdenkend is.

Aldus kan verzoekster in het verslag lezen dat verwerende partij van oordeel is dat, in de beperkte mate waarin verzoekster haar zeer algemeen beschreven verdiensten daadwerkelijk heeft geconcretiseerd, die voorbeelden niet hebben kunnen overtuigen. De in haar “willig” beroep zelfs niet meer hernomen verdienste dat verzoekster “voorstellen en adviezen” formuleerde bij de uitbouw van de optie rechtspraak pareert verwerende partij met de bedenking dat verzoekster niet aantoont dat zij aldus op beleidsniveau activiteiten stimuleert of initieert als bedoeld in dit criterium, noch dat zij visie op het beleid heeft of beleidsdenkend is. Dat verzoekster nieuwe vakken in de optie financie- en verzekeringswezen heeft gedoceerd, ziet verwerende partij evenmin als voorbeeld van het stimuleren of initiëren op vakgebied of op departementsniveau, maar louter als onderdeel van de onderwijsopdracht.

In het algemeen erkent verwerende partij dat verzoekster een grondige kennis heeft van de organisatie en dat zij verdiensten heeft als lid van overlegorganen, maar overweegt verwerende partij dat verzoekster door het louter lidmaatschap hiervan niet aantoont welke beleidslijnen zij mee heeft bepaald voor de eigen groep of welke initiatieven zij op departementaal beleidsniveau heeft genomen en welke resultaten zij daarbij heeft geboekt.

Verzoekster is het met die appreciatie duidelijk niet eens, maar zij verzuimt om aan te tonen waarom deze beoordeling ondeugdelijk is. Nog minder zet zij uiteen, hetzij in haar kandidatuur, hetzij in het “willig” beroep en evenmin in haar inleidend verzoekschrift, welke andere “constructieve bijdrage” zij specifiek heeft geleverd die wel in aanmerking komt voor het vierde beoordelingscriterium.

14.4. Het middelonderdeel faalt.

Beoordeling van het vijfde criterium

15.1. Wat het vijfde criterium betreft, is één van de elementen die verzoekster heeft aangebracht in haar “willig” beroep:

“De bevorderingscommissie [...] vermeldt verder dat ik tal van contacten onderhoud binnen de wereld van de advocatuur, maar dat ik geen veelvuldig en goed onderhouden netwerk heb met de beroepswereld van de afgestudeerden van Financie- en verzekeringswezen. ‘Wie een hond wil slaan, vindt gemakkelijk een stok’. Immers de advocatuur onderhoudt een sterke en nauwe samenwerking met de verzekeringswereld. Ikzelf werk samen met verschillende verzekeringsmaatschappijen en makelaars. Ik hoefde en hoef omwille van het beroepsgeheim en de deontologie deze bedrijven niet te vermelden. Ik treed in rechte op voor makelaars en verzekeringsmaatschappijen waarvan bepaalde onze studenten begeleiden en begeleidde tijdens hun stage. Ook mijn contacten met de bedrijven via de stages bewijzen wel degelijk de externe zichtbaarheid en hebben een effectieve weerslag op de tewerkstelling van onze studenten, het imago en de kwaliteitsuitstraling van het departement en de hogeschool. Het onderuit halen van contacten die men heeft opgebouwd met bedrijven via de stage, is misplaatst. Ik vraag mij af waarom een collega makelaar hier wel voldoende scoort en ik niet aangezien mijn contacten met deze beroepswereld even sterk en veelvuldig zijn. Daarenboven geef ik ook les in rechtspraktijk en begeleidde ik vorige jaren studenten rechtspraktijk tijdens hun stage. Dus zijn de contacten met de beroepswereld van advocaten, notarissen, deurwaarders enz. wel heel belangrijk.”

15.2. In het verslag van 29 mei 2008 stelt de departementsraad over dit element het volgende:

“Mevrouw Schautteet vermeldt dat ze tal van contacten onderhoudt binnen de wereld van de advocatuur. In het willig beroep verwijst ze naar verzekeringsmaatschappijen en makelaars. Ze toont evenwel niet aan op welke wijze deze contacten een veelvuldig en goed onderhouden netwerk met de beroepswereld uitmaken.”

15.3. In het auditoraatsverslag wordt dit middelonderdeel verworpen na volgende redenering:

“Verzoekster stelt in haar kritiek op dit motief dat de ‘beroepscontacten die zij onderhoudt als advocate’ voor een ‘extra actualiteitsdimensie’ zorgen in haar ‘taakstellingen binnen de Hogeschool Gent’, en benadrukt dat zij door deze ‘cliënteelgevallen’ zeer praktijkgericht les kan geven. Zij

wijst erop dat dit laatste algemeen als een belangrijke meerwaarde wordt beschouwd.

De departementsraad heeft voor de beoordeling van dit element gebruik gemaakt van het toetsingselement ‘heeft een veelvuldig en goed onderhouden netwerk met de beroepswereld van de opleidingen en afstudeer-richtingen van het departement. Bedoeld netwerk is ruimer dan de contacten via stages (bv. via actief lidmaatschap bij verenigingen in het beroepsveld).’ Verzoekster slaagt er niet in aan te tonen dat de voormelde toetsing van het door haar aangebrachte element ondeugdelijk zou zijn. Zoals verwerende partij terecht aanvoert, betreft het door verzoekster aangevoerde aspect dat volgens haar door de departementsraad zou zijn veronachtzaamd bij de beoordeling van het vijfde criterium, eerder de wijze van uitvoeren van haar lesopdracht. Uit de b[e]oordeling van het eerste criterium ‘kwaliteit en kwantiteit van bijdragen aan onderwijs’, waarvoor verzoekster de appreciatie ‘goed’ behaalt, blijkt dit aspect in rekening te zijn gebracht. De departementsraad stelt: ‘Mevrouw Schautteet biedt onderwijs met een hoge relevantie en actualiteitswaarde, (...), ze actualiseert de leerinhoud en legt de link met de praktijk’.”

15.4. In haar laatste memorie spreekt verzoekster deze zienswijze niet tegen; nog minder ziet de Raad van State daartoe reden.

Het middelonderdeel is ongegrond.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

16. Verzoekster ontleent een derde middel aan de schending van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekster stelt dat zij zowel in haar kandidaatstellingsdossier als in haar bezwaarschrift bij het tweede criterium “kwaliteit en kwantiteit aan onderzoek en dienstverlening”, haar opdracht als syndicaal afgevaardigde vermeldt waardoor zij sinds 2003 voor 50% is vrijgesteld voor syndicaal werk terwijl de overige 50% is ingevuld met lesopdrachten. Gezien deze specifieke situatie stelt zij niet langer te beschikken over “enige ruimte binnen haar voltijdse takenpakket voor onderzoek en bijkomende maatschappelijke dienstverlening”. In acht genomen dat bij de beoordeling de departementale bevorderingscommissie

en de departementsraad “slechts oog hebben gehad voor de recente taakstellingen”, geeft verzoekster toe dat waar wordt gesteld dat “er geen voorbeelden van recent wetenschappelijk onderzoek of maatschappelijke dienstverlening worden aangehaald in het kandidaatstellingsdossier noch in het bezwaarschrift”, deze vaststelling “enigszins logisch” is. Zij verwijt de departementale bevorderingscommissie en de departementsraad evenwel dat zij “hebben nagelaten de aanwezigheid van dergelijke capaciteiten te toetsen los van de prestaties van de afgelopen vijf jaar”.

Verzoekster stelt vast dat het reglement geen rekening houdt met de specifieke groep van syndicaal vrijgestelde personeelsleden en dat zij “nu net wel” wordt benadeeld doordat de departementale bevorderingscommissie en de departementsraad geen rekening houden met haar specifieke situatie. Volgens haar wordt aldus een onredelijke invulling gegeven aan het tweede criterium.

Beoordeling

17.1. In het verslag van 29 mei 2008 worden op uitgebreide wijze voor het tweede criterium de toetsingelementen opgesomd, de elementen uit het kandidaatstellingsdossier weergegeven, alsook de motivering voor de toegekende score van de departementale bevorderingscommissie en de elementen van het beroep. De departementsraad motiveert en besluit als volgt:

“De departementsraad overloopt de aangehaalde elementen en argumenten. De departementsraad stelt vast dat mevrouw Schautteet in het dossier niet aantoont dat ze een initiërende en coördinerende rol op zich neemt in wetenschappelijk onderzoek. Evenmin toont zij aan dat ze een initiërende en coördinerende rol op zich neemt in maatschappelijke dienstverlening. De aangehaalde voorbeelden (begeleiding stages, lid Pedagogisch College, lid examenjury, lid bevorderingscommissie 1999, lid DOC en HOC, zieke collega vervangen) zijn geen voorbeelden van projectmatig wetenschappelijk onderzoek of maatschappelijke dienstverlening zoals gedefinieerd in het decreet. Mevrouw Schautteet toont in het dossier niet aan dat ze competenties verworven heeft m.b.t. de ontwikkeling en het leiden van projectmatig wetenschappelijk onderzoek of maatschappelijke dienstverlening.

De departementsraad wijst er op dat personeelsleden die uitvoerende taken in dienstverlening of onderzoek toegewezen hebben gekregen, daarom nog niet automatisch aantonen initiërend, coördinerend of leidend te

zijn. Anderzijds is het mogelijk in onderzoek of dienstverlening initiërend te zijn zonder hiervoor van de departementsraad de opdracht te hebben gekregen.

De departementsraad oordeelt derhalve dat het beroep ongegrond is, de toegekende score gemotiveerd is en dat geen wijziging van de score zich opdringt na behandeling van de elementen van het beroep. De departementsraad behoudt derhalve de appreciatie ‘Onvoldoende’.”

17.2. Verzoekster geeft uitdrukkelijk toe dat zij niet aan de vereiste inzake wetenschappelijk onderzoek voldoet.

Zij ontkracht in het middel evenmin de overweging dat haar syndicale activiteit geen maatschappelijke dienstverlening is “zoals gedefinieerd in het decreet”.

De voormelde gegevens nopen daarenboven tot de vaststelling dat de departementale bevorderingscommissie en de departementsraad bij de beoordeling van dit criterium niet slechts oog hebben gehad voor het takenpakket van verzoekster van de laatste vijf jaar.

Aldus slaagt verzoekster er niet in, de onredelijkheid aan te tonen van de opgegeven motivering, die immers met de feitelijke gegevens van het dossier stroken.

17.3. In wezen komt de kritiek van verzoekster dan ook erop neer, zoals ook verwerende partij het vaststelt, dat niet de “onredelijkheid” van de motivering aan de kaak wordt gesteld, maar dat kritiek wordt geleverd op het bevorderingsreglement, doordat het niet in een specifieke regeling voorziet voor haar specifieke geval. Het in het middel aangevoerde “redelijkheidsbeginsel” is evenwel niet geschonden, door het enkele feit dat verwerende partij het reglement op het dossier van verzoekster correct heeft toegepast en, met de woorden van verwerende partij, “aldus een schending van het beginsel *patere legem quam ipse fecisti* heeft vermeden”.

17.4. Zoals het middel is aangevoerd, kan het niet tot nietigverklaring leiden.

17.5. Met veel goede wil zou het middel zo begrepen kunnen worden, dat verzoekster ook een schending van het gelijkheidsbeginsel aanvoert omdat door de toepassing van het tweede beoordelingscriterium ongelijke gevallen gelijk worden behandeld en dat het reglement om die reden onwettig zijnde, op dit punt met toepassing van artikel 159 van de Grondwet terzijde moet worden gelaten.

Moeilijk kan dit impliceren dat een syndicaal vrijgesteld personeelslid van de weeromstuit “voldoende” of zelfs hoger zou moeten verkrijgen voor het tweede criterium, dat bij bepaling niet op haar van toepassing is.

Zou dit dan wel moeten betekenen dat verzoekster, wegens haar specifieke situatie, ook “vrijgesteld” moet worden van toetsing aan het tweede criterium, dan blijft de vaststelling dat zij voor de vijf overige criteria twee maal “onvoldoende” scoort en slechts éénmaal “goed”. De Raad ziet bijgevolg niet hoe de inwilliging van het middel, zo gelezen, verzoekster enige baat kan brengen.

17.6. Het middel wordt verworpen.

D. Vierde middel

Uiteenzetting van het middel

18. Verzoekster voert in het vierde middel de schending aan “van het onpartijdigheidsbeginsel *juncto* het motiveringsbeginsel”. Volgens verzoekster zouden meerdere getuigen hebben kunnen vaststellen dat één lid van de departementsraad, die het voorstel tot al dan niet bevorderen formuleert aan de raad van bestuur, in de loop van de bevorderingsprocedure met één van de kandidaten gesprekken zou hebben gevoerd die betrekking hadden op de bevordering. De betreffende kandidaat werd door de bevorderingscommissie als ongeschikt bevonden maar werd, na bezwaar, wel geschikt bevonden door de departementsraad.

Beoordeling

19. In het meervermeld arrest nr. 214.218 van 28 juni 2011 inzake Dirks heeft de Raad van State over dit middel reeds overwogen:

“dat verzoeker niet aantoont dat de departementsraad zijn dossier ‘bewust en met voorbedachten rade’ negatief zou hebben beoordeeld. Voorts, waar verzoeker beweert dat hij daardoor minder kansen heeft gehad op bevordering, nu maximaal 20 VTE kandidaten konden worden bevorderd, bevestigt hij nochtans zelf ten aanzien van de partijen die een verzoekschrift tot tussenkomst hadden ingediend in het kader van de huidige procedure, dat de maximale benoemingen slechts 18,1 VTE (voltijds equivalent) behelsden, zodat hij wel nog had kunnen worden bevorderd zonder dat de andere bevorderingen hierdoor op het spel hoefden te worden gezet. Het [...] middel is evenmin gegrond.”

Deze overwegingen kunnen in de huidige zaak evenzeer gelden. Het middel wordt verworpen.

BESLISSING

1. Het verzoek tot tussenkomst van Else Deneys wordt verworpen.

2. De Raad van State verwerpt het beroep.

3. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Else Deneys wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 10 juli 2012,
door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Johan Lust